

# Kâinatın bilgi işlem merkezi: Levh-i Mahfûz

**Abdülaziz Bey: “Levh-i Mahfuz nedir? Hakkında bilgi verir misiniz? Allah Alim iken levh-i mahfuzu neden yarattı?”**

## **LEVH-İ MAHFUZ İSMİNİN BİR TECELLİGÂHIDIR**

Allah levh-i mahfuzu Alim ismi muktezasınca yarattı. Alim ismi levh-i mahfuzda tecelli etti; var olacakların, yaratılacakların bütün ön bilgisini, bütün programını, bütün plânını, bütün kaderini takdir edip levh-i mahfuzda yazdı. İnsanın bütün ön bilgilerini DNA’sında, bütün son bilgilerini hafızasında yazdığı gibi.

Levh-i mahfuzu kâinatın bilgi işlem merkezi kıldı. Yaratılacaklarla ilgili bütün plânlama levh-i mahfuzda toplanmıştır. Levh-i mahfuz Alim, Allam, Hakim, Kuddus, Hafız, Rakîb, Hasîb gibi pek çok esmanın tecelligâhıdır.

## **HİLKAT ZİNCİRİ BİR NUR ÇEKİRDEKLE BAŞLADI**

Cenâb-ı Allah, kâinatın bir çekirdeği olarak, önce, kendi nurundan Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmın nurunu yarattı.<sup>1</sup> Bu nûr, Allah’ın takdiri ile dilediği gibi geziyordu.

O zaman ne levh-i mahfuz, ne kalem, ne cennet, ne cehennem, ne melek, ne gök, ne yer, ne güneş, ne ay, ne insan ve ne de cin; hiçbir şey yoktu!<sup>2</sup>

Sonra suyu yarattı. Sonra arş-ı âlâ’yı yarattı. Arş-ı Âlâ, su üzerinde idi.<sup>3</sup> Sonra, Arş içinde Kürsî’yi yarattı.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki:

“Yâ Ebâ Zer! Yedi kat gök ile yedi kat yerin Kürsî yanında büyüklükleri, ancak bir çölün ortasına atılmış bir yüzük halkası gibidir. Arş-ı Âlâ’nın da Kürsî’ye göre büyüklüğü, o çölün o halkaya nazaran büyüklüğü derecesindedir.”<sup>4</sup>

Bu oranları akıl havsala almaz!

Arş-ı Âlâ’nın su üzerinde bulunuşu ne demektir? Demek, gerek içmek, gerekse arınmak sûretiyle hayat damarlarımızın bu derece su ile bağlı bulunuşu boşuna değil. Su, içindeki rahmeti okuyup takdir edebilirsek, bizi Rahman ve Rahîm isimlerinin arşına ve Arş-ı Âlâ nezdindeki yüksek makama çıkarabilecek bir kudrete ve hasiyete sahip.

## ARŞ-I ALÂ'YI TECELLİGÂH YAPAN ESMA

Üstad Saîd Nursî Hazretlerinin müşahedesiyle, Arş-ı Âlâ, Zâhir, Bâtın, Evvel ve Âhir isimlerinin halita ve karışığıdır. Bâtın ismi îtibariyle bakıldığında Arş melekût, kâinât da mülk olur. Yani, Bâtın ismi varlıkların daha çok melekûtünü ve iç yüzünü kuşatmış olduğundan, kâinâtın ve olayların mukadderâtını elinde tutan Arş-ı A'lâ ekseriyetle Bâtın isminin tasarruf alanı hükmündedir. Bu isme göre kâinât mülktür, yani dış yüzeydir, yani hükümlerin, emirlerin ve kânunların uygulandığı mahaldir.<sup>5</sup>

Levh-i Mahfûz ise, Hafız, Alîm, Kadîr, Mürîd, Mukaddir, Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın ve Allah'ın kendi ilminde var olan sair isimlerinin emir ve talimatlarının kaleme alındığı, kâinâtta her nesnenin mukadderâtının plânlanıp yazıldığı muazzam kürsüye ait büyük kader defteridir.

## LEVH-İ MAHFUZ KÂİNATIN HAFIZASIDIR

Bütün mevcudatla ilgili emir ve hükümlerin, mukadderat ve plânların, proje ve programların yazıldığı, korunduğu, muhafaza edildiği ve zamanı gelince icraya dökülmek üzere saklandığı alan levh-i mahfuzdur.

Cenâb-ı Hak buyurur ki: "Ölüleri diriltecek olan ve onların iyi ve kötü işleriyle arkalarında bıraktıkları eserleri zayi etmeyip kaydeden Biz'iz! Biz her şeyi İmam-ı Mübîn'de (Levh-i Mahfuzda) tek tek yazdık."<sup>6</sup>

Kur'ân levh-i mahfuzda yazılmış, korunmuş ve yeryüzüne levh-i mahfuzdan indirilmiştir.<sup>7</sup>

Bediüzzaman'a göre hafıza kuvvetimizin işaret ettiği levh-i mahfuz<sup>8</sup>, bütün varlıkların asıllarının ve hakikatlerinin yer aldığı büyük kader defteri hükmündedir ki, kâinatta akıp giden olayların hepsi bu hükümlerin ve yazıların uygulama alanına dökülüşü demektir.<sup>9</sup>

Üstad Bediüzzaman'ın diğer bir ifadesiyle, âlemde her mevcut, Levh-i Mahfuzda yazılmış yazının cisimleşmiş bir lâfız olarak görüntüsünden ibarettir.<sup>10</sup>

### Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman, Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neş. s. 99.
- 2- Kastalanî, Mevahibü'l-Ledünniye, C.1 S.7.
- 3- Hûd Sûresi: 7.
- 4- Tecrid-i Sarih Tercemesi, 9/7.
- 5- Mesnevî-i Nûriye, s. 91.
- 6- Yâsîn Sûresi: 12.
- 7- Bürûc Sûresi: 22.
- 8- Sözler, s. 149, 433.

9- Sözlür, s. 505; Mektûbât, s. 40, 41.

10- Şuâlar, s. 150.